Publicație a județului HUNEDOARA

Lumea de azi

PUBLICAȚIE DE ANALIZĂ ȘI INFORMARE

ANUL VI NR. 43, 2008 PRET: 1 LEU

Cobaii poluării

Pag.3

Editorial

DRUMUL LUI COSTEL BUSUIOC

Nu că nu țin la propria-mi țară dar câteodată încep să-i înțeleg pe cei ce își iau lumea în cap ori așteaptă cu sufletul la gură un prilej spre a decola către alte țări.

Precum Costel Busuioc, zidarul a cărui voce a impresionat Spania și nu numai, dar care în țară nu era decât un anonim.

Sau alte milioane de români ce au ales decența exilului.

După amiaza trecută am aflat că prețul uleiului, zahărului et comp este aproape dublu față de țările europene.

Lângă aceasta mai vin taxa auto, cele 99 de taxe pentru IMM-uri, birocrația, drumurile desfundate, aleile sugrumate de parcările auto, rablele abandonate, gardieni ce închid ochii la șuți și vânzători de țigări netimbrate, Devatrans și Tirius ce înghesuie călătorii ca sardelele în microbuzele din transportul local, comisioanele și peșcheșurile. Există legi dar nimeni nu le aplică.

Așa începe lumea dincolo de porțile Occidentului, așa este asistența medicală și cea socială, așa sunt guvernanții precum dincolo de Nădlac, jucătorii de alba-neagra ce atacă fără frică autocarele cu români care muncesc prin Europa. Nu mai avem polițiști, avem doar niște funcționari preocupați de sporurile și medicamentele compensate. Altfel, românii o duc bine. Adică suportă bine minciunile despre următoarele creșteri de pensii și salarii și-i aplaudă frenetic pe cei care le fură viitorul. Despre naivi, numai de bine.

DANIEL MARIȘ

JURNAL DE ALEGĂTOR

ROMÂNIA ELECTORALĂ, UN BLESTEM!

România este, categoric şi neîndoios, singura „Ţară a tuturor posibilităţilor"! Nu America! Nu, pentru că acolo se lucrează. Adică, se munceşte. La noi, nu! Nu se munceşte, nu trebuie să munceşti ca să trăieşti. Trebuie să fii ales. ALES! Nu ales-bules, ci ALES. De noi, proştii, care, tot la 4 ani, suntem chemaţi să votăm. Şi, unii chiar se duc. Tot mai puţini. Dar se duc la vot, îi votează pe „ai lor", ăia devin ALEŞII. Şi vor căra acasă şi la „ai lor" ce a mai rămas din vânzarea fostelor „edificii socialiste". Vânzarea un fel de a spune. Că, de fapt vorbim despre jefuirea fostei proprietăţi de stat, comună, a tuturor şi a nimănui, a societăţii civile autentice a României. Societate, şi aceea, cu pronunţate dezechilibre sociale, dar, oricum, mai echitabilă decât actuala. Echitabilă şi numai prin aceea că se baza pe muncă. Adică, era mai americănească, dacă vreţi, nefiind clădită exclusiv prin jaful post-electoral practicat succesiv de fiecare câştigător al alegerilor.

Aflându-ne noi, alegătorii, masa tăcută şi cam tembelă, acum chiar la propriu, într-un nou an electoral, după o campanie electorală care n-a încetat de 18 ani încoace, dar şi într-una la termen, dar încă ilegală, ce, din ce, pe cine şi pe care îi avem de ales??!! Sunt aceiaşi! Toţi cei care, de 18 ani, ne mint, ne umilesc, ne batjocoresc, indiferent de culoarea lor politică. Culori care nici nu prea există, nu-s prea definite, ori se amestecă, se diluează, se spălăcesc prin migraţiune de la un partid la altul, demonstrându-se slaba calitate a culorii, a chimiei partidelor şi oamenilor lor. După cum nici doctrinele lor nu sunt cunoscute nici măcar de membrii lor, sau nu-s clar definite şi delimitate; ba sunt chiar schimbătoare, din mers, la ordin şi-n unanimitate de voturi pentru transformări doctrinare profunde, radicale.

Suntem în prag de alegeri locale şi parlamentare, la termen, dar suntem ameninţaţi de 3 ani jumătate cu anticipate şi uninominale. Pentru ultimele încă nu avem Lege, dar am traversat un referendum eşuat în privinţa preferinţelor alegătorilor pentru persoane ... personalizate cu valoare proprie, nu cu sigle de partid. Şi-atunci pe cine să alegi? Partide nu, că-s toate la fel! Persoane nu, că nimeni nu vrea un Parlament de manelişti, becalişti, poponeţi, creatori de chiloţi, asfaltatori, eventual fotbalişti proşti, că deştepţi erau puţini şi altădată, dezbrăcate şi alte piţipoance şi alţi marţafoi cu bani.

Chiar aşa! Ce alegem? Pe cine alegem? Din ce alegem? De la PNL, în afară de Crin Antonescu, ce au de ales votanţii de profil? Că nici el, peneleul, nu are oameni pentru un guvern, sau o majoritate parlamentară. Dar de la PSD? Care abia acum, după o intervenţie de maestru a creatorului său, Ion Iliescu, a aflat pă mai este partid şi ar trebui să fie de stânga, dar îi e greu să devină „al săracilor", după ce s-a îmbogăţit cu neruşinare în guvernarea 2000-2004, sub recent reabilitatul Năstase.

De la PD? Fost socialist, colorat peste noapte creştin-democrat şi recent liberalizat prin topirea în interior a unor stolojeni, fluturi, boureni şi turcani ce n-au fost niciodată liberali, ci doar masă de manevră. De la PRM? După ce de acolo au fugit mai întâi aşa-zişii revoluţionari, Raj Tunaru, Codrin Ştefănescu, apoi sindicaliştii BNS, cionţii, almăşenii, alte buruieni şi Olguţa. Dar nici Oana nu mai prea e pe acolo. Din fericire. Că numai asta lipsea... Iar când va pleca şi singurul Om de Drept din Parlamentul actual, Lucian Bolcaş, atunci chiar că nu va mai fi PRM ...

De la PC fost PUR, realegem plecaţii până acum enumeraţii Ciontu, Ştefănescu, Popescu Piedone, D.I. Popescu?! Nu vom avea probleme de selecţie la PIN. Aici sunt doi. Guşă călătorit şi revopsit la PSD, la PD şi acum cu blană de urs personal, dar numai mormăitor până ajunge iar la fagure. Iar vietatea cealaltă, Lavinia Şandru, nu se mai suportă ea însăşi ... Greu de imaginat, rar de văzut asemenea fiinţă!

Ce partid ar mai fi? Unii zic că PNG ar fi partid. Deşi pare mai mult o moşie a supermediatizatului său cumpărător, că de fapt asta este: un partid de apartament cumpărat de la ex-primarul veşnic îndrăgostit, Lis. După care au fost cumpăraţi şi oameni, unii chiar Oameni, valori, istorici, atârnaţi de poarta palatului aurit al oierului, în schimbul banilor necesari pentru publicarea lucrărilor lor. Dacă patronul partidului n-ar fi cine este, PNG poate ar fi o opţiune ...

UDMR nu este partid, ci organizaţie culturală etnică, şi se comportă precum autostopiştii: ia-mă, nene, şi pe mine. Şi, de 18 ani, o ia mereu cine e la putere ...

Vă daţi, deci, seama, stimaţi colegi alegători, că n-avem ce şi pe cine să alegem! Pe toţi îi cunoaştem. Ştim ce le poate pielea. Şi mintea. Toţi sunt croiţi pe acelaşi model. Toţi îs făcuţi de o mamă. Beată. Şi tâmpită. Noi, adicătelea. Noi, alegătorii. Noi i-am făcut! Avem ce merităm! I-am făcut, i-am crescut. Prost. I-am îmbuibat. I-am hrănit şi i-am îngrăşat ca să ne umilească. Ăştia sunt. Alţii încă n-avem. Că nu ne-am priceput să creştem alţii. Suntem blestemaţi să-i ţinem şi să-i tot realegem. Până mor. Până murim.

NICOLAE STANCIU

P.S.: Situaţia se repetă întocmai şi la alegerile locale, în fiecare localitate în parte. Priviţi ofertele în Deva, în Hunedoara, în Valea Jiului şi oriunde în România electorală. Peste tot un singur blestem: Alegeţi ce aţi crescut!

Paşaportul pentru Europa se obţine obligatoriu, în limbile engleză sau franceză!

În cadrul Agenţiilor de Ocupare a Forţei de Muncă din toate judeţele României, odată cu înfiinţarea birourilor **Eures**, mai multe mii de oameni şi-au pus nădejdea în căutarea unui loc de muncă bine plătit în ţările din spaţiul comunitar. În baza Legii 544 / 2001, privind liberul acces la informaţii de interes public, meseriaşi de valoare de pe întreg cuprinsul patriei s-au adresat reprezentanţelor judeţene ale ANOFM, fizic direct sau intrând pe site-ul www.anofm.ro/eures, vizând completarea şi plasarea unui CV EUROPASS.

De ştiut este faptul că, prin acest sistem european de căutare a unui loc de muncă, nu se percepe de către nimeni niciun fel de comision. Întocmirea dosarelor şi înscrierea în baza de date a persoanelor care solicită participarea la selecţiile organizate de ANOFM se face în mod automat şi gratuit.

La nivelul întregii ţări, dintre cei mulţi veniţi au fost rămaşi aceia care s-au orientat mai degrabă către ţări precum Cehia, Polonia, Cipru. Judeţul Hunedoara se situează printre puţinele unde programul promovat prin birourile **Eures** a avut un oarecare succes, deoarece din datele oficiale reiese că din 211 persoane solicitante, doar 5 au fost respinse la selecţiile ANOFM, în timp ce în baza de date a instituţiei teritoriale au rămas ca eligibile 81 de persoane. Iar cei care au plecat efectiv la lucru dintre hunedoreni, au fost în număr de 32.

Condiţia minimală din oferta de angajare fiind cunoaşterea limbii din ţara de destinaţie sau a limbii engleză / franceză fiind obligatorie, foarte mulţi dintre solicitanţi după ce au ignorat acest lucru s-au trezit doar cu biletele de autocar sau de avion şi cu o excursie pur şi simplu.

Programul **Eures** este instituit la nivelul UE, iar locurile de muncă acelea care îi aşteaptă pe români sunt în toate ţările comunitare. Meseriile agreate sunt: muncitor în agricultură, lăcătuş, sudor, bucătar, măcelar, îngrijitor, menajer(ă). Salarriile oferite pentru practicarea acestor meseii sunt cuprinse între 700 şi 1.400 euro (brut) în cazul activităţilor pur lucrative, iar pentru meseriile care solicită studii superioare, între 1.000 şi 2100 euro (brut), exemplul cel mai relevant fiind acela al unui inginer mecanic care îşi îndeplineşte obligaţiile contractuale în Cehia.

Daniel Marian

„Drumul aurului" la Brad

Există şi locuri în ţara asta, unde cuvântul „aur" s-a tradus deja în „turism". Bunăoară, la Brad, Primăria a iniţiat un proiect turistic denumit „Drumul aurului", care are drept scop punerea în valoare a satelor-colonii miniere din această zonă, situate pe traseul Brad Musariu Ruda - „12 Apostoli" Barza. Proiectul a fost prezentat în această vară la sediul Parlamentului European din Bruxelles, în cadrul unui work-shop ce abordează lansarea programului-pilot pentru armonizarea legislaţie în managementul informaţiilor şi datelor spaţiale în Bazinul Râului Tisa, care acoperă regiuni din cinci ţări, trei membre ale UE (Ungaria, România, Slovacia) şi două ne-membre (Serbia şi Ucraina). (D.M.)

COBAII EUROPENI AI POLUĂRII

De mai mulți ani, problemele existente în zona Chișcădaga privind poluarea produsă se cele două mari unități industriale ce activează în zonă au fost mai mult sau mai puțin mediatizate.

S.C. Carpatcement Holding SRL Sucursala Deva, producător german de ciment și S.C. Carmeuse Holding Brașov -, deținătoarea belgiană a unei fabrici de var sunt cele două societăți expuse tirului acuzațiilor sătenilor din localitate. În urmă cu câțiva ani cele două tabere beligerante păreau că au încheiat un armistițiu. Iată însă că acum, după aderarea României la Uniunea Europeană, scandalul poluării pare să se aprindă cu o intensitate și mai mare.

CEA MAI POLUATĂ ZONĂ DIN HUNEDOARA

Într-o scrisoare adresată mass-media județene și naționale, sătenii din Chișcădaga denunță indiferența și ineficiența autorităților județene și a instituțiilor abilitate în rezolvarea problemelor de poluare existente în zonă.

„Fără să exagerăm, precizăm că suntem în prezent cea mai poluată zonă din județul Hunedoara și nimeni nu ne ajută. Că suntem poluați o dovedește și faptul că suntem în evidența Ministerului Mediului, ca o zonă cu un potențial mare de risc pentru sănătate.

Oameni, animale, plante, pomi, culturi, aerul pe care îl respirăm, clădiri, totul, dar absolut totul este poluat.

Pe vatra satului funcționează o fabrică de ciment, S.C. CARPATCEMENT HOLDING SRL Sucursala Deva, și una de var, S.C. CARMEUSE HOLDING SRL BRAȘOV Fabrica de var Chișcădaga. Ambele sunt privatizate, cumpărătorii fiind belgieni și germani. Deși au făcut investiții, încă poluează, fiind foarte dese situațiile când funcționează fără filtre. Se poate constata aceasta din evidențele dispecerilor. Avem și noi evidențele noastre, atâtea câte situații am surprins: sâmbătă 26.05.2007 orele 13,32; 18,10; 21,38; 21,46; duminică 27.05.2007 ora 14,13; marți 03.07.2007 ora 18,12; miercuri 29.08.2007 ora 16,01; marți 02.10.2007 ora 17,58 (câte 3-5 minute).

Sunt mii, mii, de mașini de mare tonaj (40 tone) care traversează satul, când vin după ciment și var și când pleacă încărcate. Zgomote, emisii de eșapament, mizerii abandonate în parcări și pe marginea șoselei, câini abandonați, sunt doar câteva din cele care ne fac viața un calvar.

Emisiile în atmosferă de la coșuri, zgomote permanente, mai mari sau mai mici, dar tot timpul, mirosurile urmare arderii mai nou a cauciucurilor uzate, resturilor de la spitale mănuși, șorțuri, fetuși, cărbuni (care știm cu toții că au substanțe radioactive), fac ca sănătatea noastră și a mediului să fie afectate. Fructele, legumele, au deja malformații, nu se mai dezvoltă normal.

Noi am avut proces deschis împotriva acestora, dar ne-am lăsat păcăliți cu niște despăgubiri mici, comparativ cu expertizele făcute de experți, și astfel ei funcționează în continuare. Au promis că nu o să mai avem necazuri, dar au fost numai promisiuni.

Ne-am adresat Agenției de Mediu și Gărzii de Mediu din județ. Fără rezultat. Ne-am adresat Prefecturii, tot fără rezultat. Nici măcar nu au binevoit, acum la ultima sesizare din octombrie, să vină în teren, să vadă cum inhalăm mizerii și ne ducem zilele în zgomot, praf, mirosuri.

Cât timp au aparținut Statului Român, am înțeles situația dar acum când aparțin unor privați, nu ami suntem dispuși să suportăm realizarea unor profituri uriași pe seama sănătății comunității. Ne-am săturat și de cârdășia dintre Autorități și acești poluatori. Pe noi nu ne interesează impozitele care se varsă pe nu știm unde. Ne interesează sănătatea noastră, a copiilor noștri, a animalelor, plantelor, mediului ambient.

Ne punem mari speranțe în Dvs. și sperăm că dacă veți veni la fața locului și veți constata realitatea deplină a celor mai sus descrise, poate se va schimba ceva în bine în viața noastră. Acum că am intrat în U.E., credem că este timpul să trăim și noi civilizat.", se arată în sesizarea trimisă de săteni.

PE HÂRTIE, POLUAREA NU PREA MAI EXISTĂ

Toate sesizările sătenilor adresate Instituției Prefectului Județului Hunedoara și Agenției pentru Protecția Mediului primesc aceleași răspunsuri evazive ce sugerează că nu se mai prea poluează.

Astfel, în adresa A.P.M. Hunedoara nr. 9243/16.10.2007 se precizează că „din datele lunare transmise de către titularul activității, conform procedurii de monitorizarea emisiilor la sursele punctiforme rezultă că indicatorii măsurați se încadrează din punctul de vedere al concentrațiilor în limitele impuse de autorizația integrată de mediu". Nu sunt specificate însă cât de precise sunt datele transmise, conform adresei, de titularul activității, cel ce teoretic și practic ar avea tot interesul ca totul să pară imaculat. Totodată, printre rânduri, autoritățile recunosc existența emisiilor în atmosferă, în ceea ce privește activitatea producătorului german de ciment, numai că acesta n-ar depăși normativele în vigoare, respectiv, STAS 1257/87.

MULT ZGOMOT PENTRU SĂTENI, PUȚIN INTERES PENTRU AUTORITĂȚI

Una din nemulțumirile cetățenilor vizează zgomotul generat de activitățile de producție ale celor două fabrici precum și de transportul produselor finite efectuate cu autovehicule de tonaj mare ce utilizează drumul județean ce face legătura între satul Chișcădaga și DN 7. în opinia instituției de mediu, principalele surse de emisii de zgomot din cadrul celor două fabrici au fost „anihilate" prin diverse investiții, la rubrica „realizări" fiind bifată și „carcasarea benzilor de transport", fapt dezmințit de către săteni. După ce sunt enumerate sursele de zgomot și din cadrul Fabricii de Var și investițiile derulate, precum și un „raport de încercare" pentru obținerea autorizației integrate de mediu, din care ar rezulta că „nivelul de zgomot este mai mic decât valorile admisibile în toate punctele de măsură", inspectorii APM Hunedoara, recunosc exact contrariul.

Adică faptul că după efectuarea monitorizării valorilor nivelului de zgomot s-au înregistrat depășiri ale valorii admise (CMA = 50dB) cu valori cuprinse între 5 și 28 decibeli, adică cu peste cincizeci la sută, acestea reflectând atât nivelul zgomotului produs de activitățile de producție din cele două fabrici cât și zgomotul produs de circulația intensă de pe drumul județean și zgomotul de fond. Toate aceste informații sunt supervizate de semnătura Elenei Bădescu, director executiv al A.P.M. Hunedoara.

De asemenea, este menționat și faptul că depășiri ale valorilor admise de zgomot s-au înregistrat practic pe tot parcursul anului trecut, cu „excepția" lunilor în care nu s-au făcut măsurători. Această stare de fapt, adică lipsa măsurătorilor s-a perpetuat, din septembrie 2007 și până în prezent, răstimp în care, conform celor declarate de săteni, aparatele de măsurat, ar fi „dispărut", în mod suspect, fiind, se pare, furate. Demn de menționat este și faptul că toate încercările noastre de a contacta conducerea A.P.M. Hunedoara au fost sortite eșecului, la numărul de telefon al instituției „răspunzând" invariabil un ton de fax.

DESPĂGUBIRI DE DOUĂ PARALE ȘI TREI SURCELE

La rândul său, directorul general al Casial Deva, Mircea Bobora a declarat în mai multe rânduri că societatea pe care o reprezintă are certificare în sistemul integrat al managementului calității și al mediului, susținând că pagubele produse de-a lungul timpului au fost compensate prin despăgubirile acordate cetățenilor care trăiesc în zonă. Acestea au constat în materiale de construcții în valoare de 2,6 miliarde lei vechi și plătirea manoperei necesare înlocuirii materialelor distruse din gospodării. Despre prezent însă nici conducerile celor două societăți, nici inspectorii A.P.M. Hunedoara nu mai suflă o vorbă. Pentru că praf și zgomot există în continuare, chiar dacă nu la amploarea de acum câțiva ani. Iar acum sătenii își revendică dreptul de a trăii ca niște cetățeni europeni, cu toate drepturile de rigoare, nu doar ca niște cobai tolerați în propriul mediu de viață și vor ca statul și instituțiile sale, pentru care contribuabilii plătesc impozite, să le asigure acest statut. Chiar dacă pentru acest lucru vor fi nevoiți să se adreseze instituțiilor europene.

DANIEL MARIȘ

„CINE URMĂREŞTE FENOMENELE ECONOMICE OBSERVĂ CĂ TENDINŢELE DUC SPRE CONCENTRARE!”

INTERVIU CU DL. POMPILIU TRAIAN PĂTROIU - PREŞEDINTELE CORPULUI EXPERŢILOR CONTABILI ŞI CONTABILILOR AUTORIZAŢI DIN ROMÂNIA - FILIALA HUNEDOARA

Reporter Domnule preşedinte, am aflat că membrii organizaţiei profesionale a contabililor - CECCAR sunt într-o oarecare stare de nelinişte. După câte am înţeles, unele modificări ale legislaţiei în domeniu organizării acestei activităţi au provocat dezbateri aprinse. Ne puteţi explica care sunt motivele?

POMPILIU TRAIAN PĂTROIU Întrebarea dumneavoastră este oportună. În primul rând, în această perioadă toţi contabilii, fie cei încadraţi în CECCAR, fie cei angajaţi sunt „în vârf de sarcină” cum spun energeticienii. Munca lor dintr-un an de zile se concentrează în rapoartele finale respectiv închiderea situaţiilor financiare. Aceste lucrări trebuie să satisfacă pretenţiile beneficiarilor direcţi cât şi pe alţi destinatari ca Finanţele, Registrul Comerţului, firme şi persoane cu care sunt în relaţii. Ele trebuie să îndeplinească anumite condiţii. Se apropie termenele finale. E un examen de sfârşit de an. E normal să fie într-o stare de alertă.

Rep.: - Mai este şi alt motiv?

PTP: - Bineînţeles, chiar mai multe.

Rep.: - Cum ar fi?

PTP: - Cele pe care le-aţi pomenit Dvs în introducere. Sunt două reglementări importante care privesc profesia contabilă: Legea Contabilităţii şi Legea Organizării Activităţii de Expertiză Contabilă şi a Contabililor Autorizaţi, adică cea care se referă la obligativitatea organizării şi conducerii contabilităţii şi cea a organizării şi competenţelor celor ce pot practica în cadrul profesiei liberale. Reglementările amintite fiinţează din 1991 şi 1994 şi au suferit mai multe modificări şi adaptări necesare din care ultimele sunt din anul 2007, adică după aderarea României la Uniunea Europeană.

Rep.: - Mai concret...

PTP: - În Legea Contabilităţii din 1991 au fost introduse prevederi echivoce cu privire la răspunderea pentru conducerea contabilităţii. Până la ultima modificare din 2007 contabilitatea putea fi condusă şi de persoane neautorizate sau necalificate. Legea nr. 259/2007 stabileşte în fine că sunt competenţi şi răspund pentru ţinerea contabilităţii ori persoanele angajate cu contract de muncă într-o funcţie de contabil şef sau director economic, având studii superioare economice, ori profesionişti contabili membri ai CECCAR- în baza unor contracte civile încheiate cu beneficiarii.

Rep.: - Şi asta vă satisface sau mai bine zis îi satisface pe profesioniştii, membrii ai CECCAR?

PTP: - Într-o oarecare măsură. Sunt satisfăcuţi experţii contabili activi, care au posibilitatea de a fi solicitaţi în organizarea, conducerea şi încheierea situaţiilor financiare anuale, acolo unde contabilitatea nu este organizată în compartimente distincte cum ar fi la societăţile pe acţiuni - Companiile sau Regiile.

Rep.: - Pe cine nemulţumeşte?

PTP: - Pe contabilii autorizaţi, membrii ai CECCAR.

Rep.: - Este vreo deosebire între competenţele membrilor CECCAR?

PTP: - Până în anul 2007 nu exista o mare diferenţă în ce priveşte organizarea, conducerea contabilităţii şi închiderea situaţiilor financiare bilanţul. Dar dacă Legea nr. 259/2007 a hotărât că profesioniştii contabili membri CECCAR competenţi pentru organizarea contabilităţii sunt numai cei din categoria experţi contabili iar apoi Legea 269/2007 a instituit prevederea că numai aceştia pot întocmi situaţii financiare anuale. Contabililor autorizaţi li s-a exclus dreptul de a contracta şi de a executa astfel de lucrări. Lor li s-a limitat competenţa la nivelul ţinerii contabilităţii şi pregătirii documentelor pentru încheierea situaţilor financiare anuale.

Rep.: -Cum este justificată limitarea competenţelor contabililor autorizaţi?

PTP: - Accesul la profesia de contabil autorizat permite ca aceştia să posede studii medii şi chiar nespecializate dar cu o anumită practică în domeniu, faţă de cea a experţilor care au la bază studii economice superioare şi specializări aprofundate. S-a considerat că pentru a satisface exigenţele beneficiarilor actuali şi în viitor este insuficientă pregătirea lor iar acest gen de activitate nu poate fi garantată.

Rep.: - Există situaţii care să elimine cel puţin parţial acest şoc?

PTP: - Cine urmăreşte fenomenele economice observă că tendinţele duc spre concentrare. Acelaşi mod de a activa va fi benefic şi pentru profesioniştii contabili. Va tinde să creeze structuri puternice în care fiecare categorie profesională să îşi rezolve atribuţii specifice şi de competenţa nivelului său.

A CONSEMNAT ANDREI SAVU

ZILELE LIBERE PLĂTITE OBLIGATORIU DE PATRONI

Salariaţii din sectorul privat au dreptul la zile libere plătite pentru evenimente deosebite în familie sau pentru alte situaţii. Acest drept este stipulat atât în Contractul Colectiv de muncă unic la nivel naţional pe anii 2007-2010, cât şi în Codul Muncii.

Prevederile legale asigură un număr minim de zile libere plătite, în funcţie de situaţie. Astfel, dacă un salariat se căsătoreşte, el are dreptul la cinci zile libere plătite, indiferent dacă lucrează la stat sau la patron. De asemenea, în cazul în care o rudă de gradul unu a salariatului (un copil major) se căsătoreşte, angajatul are dreptul la două zile libere plătite. Salariatul căruia i se naşte un copil poate sta acasă cinci zile, plus încă 10 zile, în cazul în care a urmat un curs de puericultură (studiul creşterii şi dezvoltării armonioase a copilului). De zile libere plătite se mai poate beneficia şi în situaţii mai puţin fericite. astfel, pentru decesul soţului, copilului, părinţilor sau socrilor se acordă trei zile cu plată, iar dacă e vorba de bunici, fraţi ori surori o zi. Donatorii de sânge au dreptul, la rândul lor, la zile libere plătite (de regulă, două zile). Salariaţii care îşi schimbă locul de muncă în cadrul aceleiaşi unităţi, cu mutarea domiciliului în altă localitate beneficiază de cinci zile libere plătite.

Conform art. 247 din Codul Muncii, aceste prevederi intră de drept în contract individual de muncă al salariaţilor din sectorul privat. Mai multe zile libere se pot obţine prin negocieri colective la nivel de ramură, grup de unităţi sau unitate, precum şi prin negocieri individuale.

IOAN ALBU

După alcool, tutun, sare, zahăr şi grăsimi :

ANTENA care nu vă aparţine dăunează grav SĂNĂTĂŢII

*** Cât de clare sunt legile şi cât de defectuoasă e "recepţionarea"**
*** Acolo unde există legi, ele-s pentru unii "mumă", pentru alţii "ciumă"**
*** Există contracte de instalare şi utilizare, - pentru a fi încălcate**
*** În blocurile cu „turnuleţe" au apărut greţurile şi ameţelile**
*** Există, se pare, şi mai mulţi nervi, chiar şi tendinţe de suicid**
*** Nevoia de GSM versus bolile „profesionale" provocate de tehnologie**
*** Cool-mea tehnologiei: cancerul şi îmbătrânirea prematură**
*** Ex -Ministrul Telecomunicaţiilor, Iuliu Winkler, se făcea „că plouă"**

De la discuţii la studiu - şi înapoi!

Încă din luna iulie a anului trecut, tripartita Ministerul Comunicaţiilor şi Tehnologiei (MCT) Asociaţia pentru Protecţia Consumatorilor (APC) reprezentanţii operatorilor de telefonie mobilă (Vodafone, Orange, Telemobil) au procedat la interminabile discuţii referitoare la posibilele efecte nocive ale antenelor de telefonie mobilă asupra populaţiei. În timpul dezbaterilor, APC România a ridicat problema necesităţii aplicării principiului precauţiei în instalarea antenelor GSM pe sau în vecinătatea apropiată a imobilelor de locuinţe. Conform acestui principiu, atunci când comunitatea ştiinţifică nu cade de acord şi nu se pot furniza date ştiinţifice asupra lipsei de pericol a unui serviciu, sunt necesare măsuri preventive în această direcţie.

Ca urmare, APC România a propus elaborarea unui studiu de impact asupra sănătăţii, conform Ordinului 117/2002 al Ministerului Sănătăţii, studiu ce putea fi realizat în colaborare cu Institutul de Sănătate Publică. Studiul preconizat urma să cuprindă următoarele elemente: caracterizarea nivelului de expunere a populaţiei; caracterizarea efectelor asupra sănătăţii; evaluarea impactului asupra stării de sănătate a populaţiei; condiţiile de conformare pentru prevenirea efectelor; planul de monitorizare a aplicării condiţiilor de conformare şi a efectelor asupra stării de sănătate a populaţiei.

Ori, dacă pe hârtie toată povestea suna destul de greoi, mai grav e că în realitate nu s-a făcut chiar nimic! Un prim motiv ar fi că, niciuna dintre instituţiile implicate în realizarea studiului susţine că nu are banii necesari pentru această activitate. APC România s-a orientat „unde e vaca mai bună de muls", adică spre firmele de telefonie mobilă, care au sărit însă în sus ca „arse" la buzunare... Când de fapt, zicem noi, un astfel de studiu ar trebui finanţat chiar de către Guvern, astfel evitându-se ca rezultatele să fie viciate în vreun fel de identitatea sau profilul de activitate al finanţatorului.

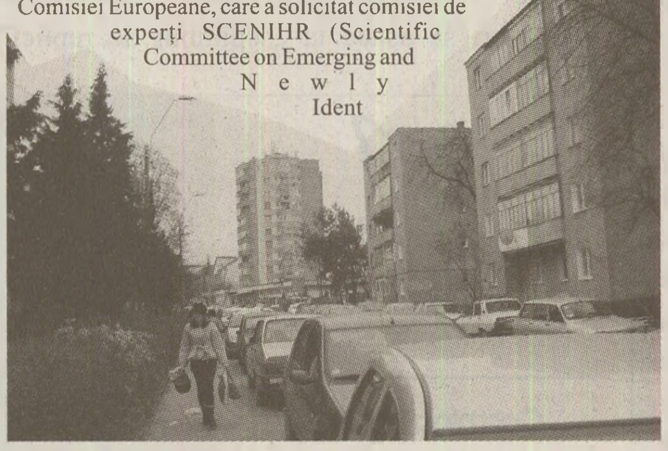

Diferenţele dintre „ograda" noastră şi legislaţia europeană

Într-o „bună tradiţie" românească, Guvernul nu a mai revenit de un an şi jumătate, asupra acestui sensibil subiect, alimentând suspiciunile unei bune părţi a populaţiei care solicită, pe bună dreptate, garanţii ferme de securitate ale serviciilor de telefonie mobilă. Preşedintele APC România, dr. Costel Stanciu, remarca recent pe un canal mass-media, cum că „e firesc ca actorii din domeniul telefoniei mobile să nege unele acuzaţii, câtă vreme şi comunitatea ştiinţifică este divizată în această problemă." Mai grav este, după cum arăta tot dumnealui, faptul că în România nu este reglementată distanţa între antena GSM şi clădirea publică ori privată, pe când în cele mai multe ţări europene, acest lucru s-a făcut, spre exemplu în Spania ori Italia.

Pe de altă parte, reprezentanţii companiilor de telefonie mobilă au susţinut întotdeauna că antenele care le aparţin sunt total inofensive, acestea fiind instalate cu respectarea legislaţiei în vigoare, precizând totodată că nivelurile emise din staţiile de bază ale operatorilor sunt mai scăzute sau se încadrează în standardele impuse de legislaţia europeană în vigoare. Mai mult, operatorii de telefonie mobilă susţin că, până în prezent, comunitatea ştiinţifică nu a identificat niciun risc asupra sănătăţii umane datorat antenelor GSM. Ei recunosc, totuşi, că există oameni preocupaţi de posibilele efecte asupra sănătăţii provocate de expunerea la câmpurile generate de tehnologiile mobile! În acest caz, devine bizară de-a dreptul neimplicarea instituţiilor statului în lămurirea unei chestiuni publice, care produce tot mai multe suspiciuni în rândul populaţiei.

Mai nou, problema a intrat în atenţia Comisiei Europeane, care a solicitat comisiei de experţi SCENIHR (Scientific Committee on Emerging and Newly Ident

ified Health Risks), o opinie calificată privind efectele posibile ale câmpurilor electromagnetice (EMF) asupra sănătăţii umane. Europenii au mai cerut monitorizarea literaturii ştiinţifice despre efectele EMF asupra sănătăţii, realizarea unei analize anuale de opinie, din perspectiva unor noi probe semnificative, exploatarea la maximum a analizelor periodice. La nivel european, consumatorii se confruntă cu probleme de sănătate, despre care spun că sunt cauzate de antenele GSM din apropierea locuinţei lor. De cele mai multe ori, oamenii au acuzat ***afecţiuni cardiovasculare, dureri lombare, dureri de cap, căderea părului, disfuncţii endocrine, afecţiuni preneoplazice, tulburări de somn, somnolenţă, tulburări vizuale, afecţiuni gastrointestinale şi hepatice, afecţiuni dermatologice, tumoră la colon, nervozitate, depresii, pierderi temporare de memorie,*** iar ceva mai rare au fost chiar şi ***tendinţe de suicid,*** despre care oamenii au spus ulterior că nu şi le pot explica! De asemenea, în suficiente cazuri au apărut semnele ***îmbătrânirii premature,*** de regulă la persoanele trecute de 30 de ani...

Ceea ce s-a constat în mod cert până acum este faptul că riscurile generate de câmpurile electromagnetice se traduc prin efecte directe asupra organismului în general, prin încălzirea excesivă a ţesuturilor.

Şi britanicii au blocurile lor „cu blesteme"

În urma unui lung şir de procese şi cinci ani de campanie susţinută de locuitorii unui bloc din Bristol, Marea Britanie, compania de telefonie mobilă Orange a acceptat să-şi demonteze antena de mare putere situată pe casa Berkeley, din zona Staple Hill, unde din şapte persoane ce au făcut cancer, trei deja au murit. Antena era folosită pentru comunicaţiile prin satelit şi, potrivit „Daily Mail", câmpul electromagnetic al acesteia provoacă boli canceroase celor care locuiesc la etajele superioare. Recent, cazul a intrat şi în atenţia guvernului de la Londra. Cei patru locatari bolnavi de cancer sunt internaţi în stare gravă în spitale, şi nu se ştie deocamdată cine va plăti facturile tratamentelor pe care le urmează. Medicii le dau puţine şanse de supravieţuire, iar blocul a intrat practic, în doliu, aici fiind calculată o rată a cancerului de peste 20%. Chiar şi rezidenţii casei Berkeley care nu s-au îmbolnăvit se plâng oricum de dureri de cap şi greţuri inexplicabile, pe care le pun tot pe seama antenei cu pricina. Pe de altă parte, nu doar compania Orange are astfel de probleme cu antenele, proteste existând şi în legătură cu antene ale Vodafone şi chiar cu antenele posturilor de radio locale, care au sediile la ultimele etaje al unor imobile locuite.

Se încing spiritele şi se ascut săbiile, şi la Deva !

În municipiul Deva, au apărut de asemenea primele reacţii cauzate de efectele nocive ale antenelor GSM amplasate pe blocurile de locuinţe. Astfel, un grup de locatari din blocul 35 din cartierul Dacia, în marea lor parte pensionari, se plâng de dureri tot mai acute de cap şi de ameţeli. Potrivit acestora, compania de telefonie mobilă care şi-a instalat antena nu a respectat nici termenii contractuali. „De mai bine de şase luni încercăm să luăm legătura cu reprezentanţii firmei de telefonie mobilă, dar în zadar", spune Cornel Matei, unul dintre locatari. El mai susţine că, atunci când s-a montat antena cu pricina, mai bine de trei sferturi dintre locatari nu au fost de acord cu acest lucru, dar a reuşit să obţină totuşi autorizaţiile necesare. Mai mult, după cum spune Cornel Matei, firma plăteşte 600 de dolari lunar pentru o suprafaţă ocupată de 45 de metri pătraţi, însă în realitate nimeni nu mai are acces pe acoperişul blocului, care însumează o suprafaţă de 104 metri pătraţi. Cu toate că firma de telefonie mobilă nu a răspuns până acum niciuneia din sesizările făcute, se pare că intenţionează să mai amplaseze încă o antenă pe acelaşi bloc !

Ex-Ministrul Telecomunicaţiilor, Iuliu Winkler, aflat recent la Deva, sesizat fiind în legătură cu această problemă, care nu este nicidecum un caz izolat, a făcut o declaraţie-surpriză: el va iniţia în curând o campanie prin care va informa populaţia că antenele nu afectează sănătatea! Şi aceasta, în contradicţie flagrantă cu legislaţia europeană, dar şi cu cea românească, mai confuză şi tolerantă...

(Continuare în pag. 7)

D. MARIAN

Lumea de azi

PUBLICAŢIE DE ANALIZĂ ŞI INFORMARE A JUDEŢULUI HUNEDOARA

Director General
Daniel MARIŞ
0766.559.627

Editor
Dan BORDEIANU

Redacţia
Oana DAN
Mihaela PĂUNESCU
Mihai IONESCU
Lucian COSTA
Alexandru ROMAN
Traian OPRONI

Colaboratori permanenţi
Dumitru SUSAN
Valeriu BUTULESCU
Dumitru HURUBĂ
Gheorghe GRÜN
Nicolae STANCIU

Tehnoredactare
Mircea VOICULESCU

Director difuzare
Stejărel IONESCU
0728.023.271

Director Marketing
Dan Lazăr
0723.402.600

Corespondenţă:
CP 44, Oficiul Poştal 1, Deva
E-mail; lumeadeazi2003@yahoo.com
Tipografia GRAPHO TIPEX Deva
ISSN 1543 7246

[CU & DESPRE ARĂTĂRI]

Năluci, poveşti şi alte cele în Istoria Neamului Românesc:

Mai aproape de Poarta Raiului, decât Gigi Becali!

Cele mai multe relatări, privind percepţiile extra-senzoriale, datează din epoca modernă; însă, există referiri de acest gen şi în cronicile medievale. În „Letopiseţul Ţării Moldovei", Grigore Ureche afirma că lui Ştefan cel Mare şi Sfânt i s-a arătat întocmai Sfântul Mucenic Procopie, „umblând de asupra războiului călare şi într-armatu ca un viteazu, fiind întru ajutoriu lui Ştefan Vodă şi dându vâlvă oştii"...

Primul caz modern de „teofanie", cunoscut până în zilele noastre, datează de la anul 1920, când unui ţăran din satul argeşean Cuca, Ion Gheorghe Popa, aflat bolnav pe patul de moarte, i s-ar fi arătat un „înger de lumină" pe care omul l-a identificat cu Arhanghelul Mihail, acesta anunţându-l că în curând îi va arăta Raiul şi Iadul!

În ziua de 30 iulie 1928, Bănică Doleanu, văcarul satului buzoian Casota, aflat cu cireada de vite pe islaz, ar fi văzut în dreapta sa un moşneag cu păr alb şi barbă albă, care la un moment dat i-a poruncit: „ Să chemi preotul, să vină aici !"; dar când Bănică s-a ridicat vrând să meargă după preot, moşneagul a dispărut...

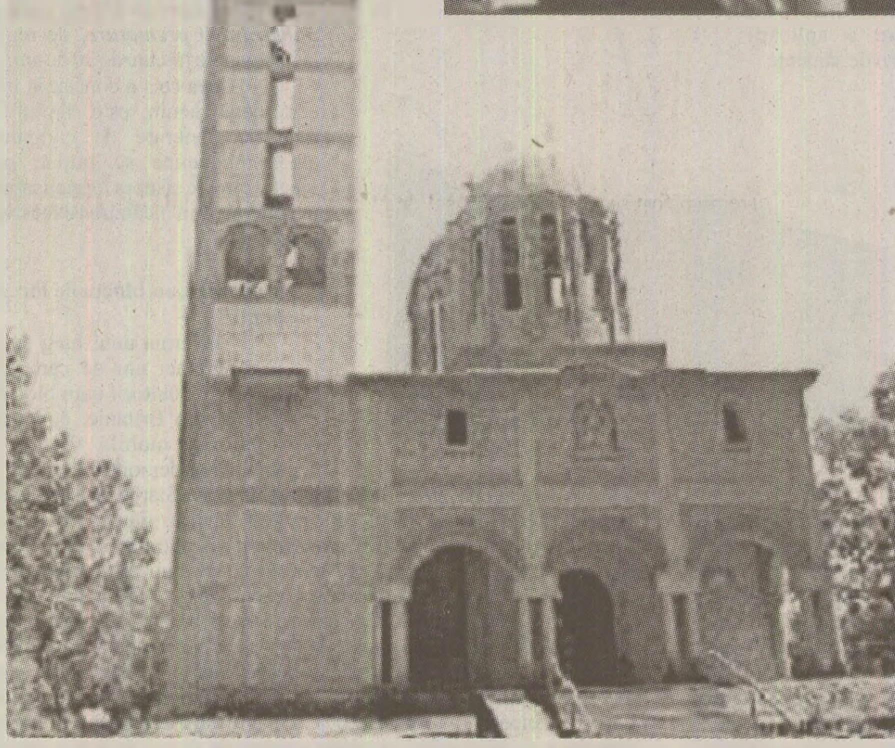
MAGLAVIT

Într-o zi de vineri, 31 mai 1935, în locul numit „La Buturugi", Petrache Lupu, un cioban sărac (oricum mai sărac decât Gigi Becali...), cu vârsta de 27 de ani, mut din naştere, a avut o viziune uimitoare. În faţa sa ar fi apărut o fiinţă stranie, un bătrân impunător, cu ochii blânzi, cu barbă lungă, înalt, şi care „părea îmbrăcat în haine ca de lumină, alb-strălucitoare". Bătrânul i-ar fi adresat ciobanului un mesaj, prin care cerea să le transmită oamenilor „să se lase de răutăţi şi să se pocăiască, de nu mari suferinţe vor veni peste ei". Dar Petrache n-a ascultat porunca primită... În cea de-a doua vineri, apariţia s-a repetat, iar „Moşul" l-ar fi dojenit pe cioban, cum că nu i-ar fi ascultat spusele. De această dată însă, „Moşul" l-ar fi însoţit pe Petrache până în sat, iar tânărul cioban le-a spus oamenilor ce se întâmplase. Sătenii au crezut de îndată vorbele lui Petrache dovada cea mai clară a adevărului acestora fiind chiar faptul că omului îi dispăruse muţenia !!! Ulterior, când Petrache, zice-se că deja înzestrat cu har divin, a început să ţină predici, prin care le cerea românilor să revină pe drumul credinţei, după care zeci de mii de oameni au început să vină în pelerinaj la Maglavit. Dar, cel mai uimitor mesaj transmis de Petrache Lupu, a fost venirea la putere a comuniştilor (!) „ de la Răsărit va veni Steaua în cinci colţuri, cu foc şi cu cărbune, cu mare prăpăd, şi multă lume va muri, iar alţii vor cădea în grele suferinţe..."

PAREPA

În ziua de 29 august a anului 1935, pe când se juca cu „lobda" în spatele casei, Maria Petre, o copilă de doar 9 anişori, din satul prahovean Parepa, ar fi obiectualizat un nor alb coborând spre ea. Atunci când norul a învăluit-o, fetiţa a avut o viziune „cerească" : s-a „trezit" în mijlocul unui aşa-zis „tunel de lumină", înconjurată de îngeri (!). La capătul „tunelului", i s-ar fi arătat un bătrân cu barbă lungă şi albă, care i-ar fi spus Mariei să nu se sperie, căci El este Dumnezeu !!!... „Moşul" a îndemnat-o să spună oamenilor, să construiască în acel loc o fântână. Şi tot „Moşul" i-ar mai fi spus Mariei că, datorită necredinţei oamenilor, vor urma: un război mare, un cutremur devastator şi o secetă năprasnică !... S-a săpat fântâna şi, alături de aceasta, s-a ridicat şi o troiţă şi s-au adus icoane. Iar : Războiul Al Doilea Mondial -, Cutremurul din anul 1941, şi Seceta 1936 / 1939, au avut loc ; în sensul că au existat.

VLADIMIREŞTI

În vara anului 1937, o fată de 15 ani, Vasilica Gurău, din comuna gălăţeană Tudor Vladimirerscu, a trăit o întâmplare care i-a hotărât destrinul... Pe când se afla pe o colină, numită Gurgueta, pe cer a apărut un al doilea... Soare, care a început să coboare până în dreptul ei. În mijlocul acelei lumini puternice, a apărut un chip de o frumuseţe nemaiîntâlnită; era un „Moş" cu barba mare şi albă, cu un păr mătăsos lăsat pe spate, iar îmbrăcămintea îi era albă şi lungă...Vasilica l-a întrebat cine este, iar răspunsul a fost: „Lumina Lumii"; după care „Moşul" i-a cerut fetei să ridice acolo o mănăstire. Începând din acea zi, timp de aproape un an, alte asemenea apariţii „cereşti" s-au repetat în acelaşi loc... Maica Veronica numele de călugăriţă al Vasilicăi -, a cunoscut după lumea de azi şi lumea de apoi, adică infernul puşcăriilor comuniste, dar credinţa ei a ajutat-o să reziste încercărilor, iar astăzi încă mai păstoreşte obştea măicuţelor de la Mănăstirea Vladimireşti...

BUŞTENI

Chiar dacă perioada interbelică ar putea fi considerată, de către unii, „un timp al miracolelor", apariţiile „divine" au fost semnalate şi în anii mai apropiaţi nouă. De pildă, părintelui Puiu, de la Mănăstirea Cetăţuia, i s-a arătat Fecioara Maria, cerându-i să ridice o altă mănăstire, „pe plaiul de sub Cruce". După îndelungă chibzuială, bătrânul călugăr a înţeles că va trebui să ridice până la urmă sfântul lăcaş, pe un „plai" situat sub Crucea Eroilor de pe Piscul Caraiman...

SEUCA

În zilele noastre, sunt de notorietate apariţiile Maicii Domnului, în comuna maramureşeană Seuca. Aici, începând din luna lui martie a anului 2000, Fecioara Maria i se arată unei unguroaice lipsite de vedere, vorbindu-i însă în limba română! De când vizionara maica Rozalia -, a început „dialogul divin", localitatea a devenit loc de pelerinaj, iar zeci de autocare venite de pe întreg cuprinsul României, dar şi din Ungaria, Austria, Germania, îi poartă pe aceia doritori să asiste la „schimbul de replici" cu

Ziua de 8 Martie ne oferă plăcutul prilej de a adresa doamnelor şi domnişoarelor zile senine, pline de fericire şi multe realizări personale şi profesionale.

Primarul comunei Romos,
Mircea Pătrânjan

Acum, în prag de primăvară, urez o viaţă senină, plină de bucurii şi împliniri alături de cei dragi, tuturor celor care ne sunt alături şi ne încântă cu prezenţa lor, zi de zi.

Primarul oraşului Geoagiu,
Simion Mariş

Fie ca această primăvară şi sărbătoare a zilei de 8 Martie să vă aducă în suflet speranţă, iubire şi încredere în zilele care vor veni! Un gingaş buchet de ghiocei pentru toate doamnele şi domnişoarele comunei Certej.

Primar,
Adrian Petru Câmpian

ANTENA care nu vă aparţine dăunează grav SĂNĂTĂŢII

(Urmare din pag. 5)

„Război" în toată regula la Sibiu, Bucureşti, Buzău

Revenind pe tărâmul mioritic, amintim că, în noiembrie anul trecut, APC România a solicitat Oficiilor judeţene pentru Protecţia Consumatorilor (OPC), Agenţiilor Judeţene pentru Protecţia Mediului (APM), Autorităţilor Judeţene de Sănătate Publică (ASP), Comisariatelor Judeţene de Mediu (CM) precum şi celor patru Institute de Sănătate Publică (Iaşi, Bucureşti, Cluj, Timişoara), să i se comunice numărul de sesizări privind antenele şi releele GSM, pe care instituţiile respective le-au primit în perioada 2004 2006. Din totalul de 172 de instituţii la care s-a apelat, doar 89 dintre acestea au răspuns, adică 49 la sută. La sediul APC România, 43 de consumatori au facut sesizări în acest sens.

Anul trecut, peste 200 de persoane au protestat în cartierul Turnişor din Sibiu, şi au semnat un memoriu trimis Primăriei, APM, OPC, ASP, CM, împotriva instalării unei antene a Vodafone, cu emisie de mare putere, în apropierea caselor locuite şi a unei grădiniţe. Doar OPC a răspuns sesizărilor, şi aceasta după expirarea termenului legal de 30 de zile, şi total evaziv. Protestul s-a încheiat abia după ce antena de pe bloc a fost tăiată cu flexul de către locatari, iar reprezentanţii companiei Vodafone susţin că la dumnealor nu a fost făcută nicio reclamaţie şi nu au niciun fel de date despre acest caz !

În Bucureşti, în sectorul 6, compania Orange a fost reclamată direct că a montat o antenă pe un bloc, în apropierea unei şcoli şi a unei grădiniţe. Direcţia Generală de Telecomunicaţii a verificat nivelul de radiaţii ale antenei respective şi a trimis reclamanţilor o adresă prin care susţinea că nivelul radiaţiilor e mai mic decât limita maximă admisă, fără însă a preciza cât este nivelul găsit... Mai interesant este că, administratorul blocului care găzduieşte antena a bătut la uşile locatarilor, informând despre intenţia Orange de a pune o antenă pe acoperiş, contra sumei de 500 Euro pe lună.

În plus, dr. Costel Stanciu, preşedintele APC România,a dat în judecată compania Orange pentru încălcarea legislaţiei referitoaere la procesul de autorizare a executării lucrărilor de construcţie a unui releu de telefonie mobilă în judeţul Buzău. Stanciu spune că ridicarea unor astfel de construcţii pentru GSM se face cu respectarea înălţimii medii a clădirilor învecinate şi a caracterului zonei, fără ca diferenţa de înălţimne să depăşească cu mai mult de două niveluri clădirile imediat învecinate, lucru care nu a fost respectat în procesul de emitere a autorizaţiei de construcţie. Însă, potrivit certificatului de urbanism depus de Orange, înălţimea staţiei de telefonie mobilă este de 65,70 metri,iar înălţimea caselor din vecinătatea acestei staţii este de 5 metri, aşa încât staţia GSM este de 13 ori mai înaltă decât casele din vecinătate ! Recent, Curtea de Apel Ploieşti a hotărât anularea autorizaţiei de construcţie şi a dispus demolarea staţiei de telefonie mobilă,iar hotărârea este definitivă, irevocabilă şi executorie.

Legea, precum „fata morgana" acum e şi după aceea nu-i...

Deoarece în România nu există restricţii referitoare la distanţa de amplasare a antenelor şi releelor GSM, primăriile pot să reglementeze acest aspect prin hotări de consiliu local. Legea face referiri doar la acordul pe care pe care trebuie să şi-l dea vecinii. De asemenea, este prevăzut că antenele se instalează numai cu aprobări de la Inspectoratulgeneral pentru Comunicaţii şi Tehnologia Informaţiei (IGCTI), Serviciul Român de Informaţii, Ministerul Administraţiei şi Internelor, Agenţia pentru Protecţia Mediului, Inspectoratul de Stat în Construcţii, şi cu aviz din Partea Direcţiei de Sănătate Publică. Apoi, pentru amplasarea unui releu sau a unei antene trebuie autorizaţii de construire emise de către primarişi preşedinţii consiliilor judeţene.

Iar după amplasarea antenelor se va măsura periodic nivelul de radiaţii de către IGCTI sau alte organizaţii recunoscute şi interpretate de Direcţia de Sănătate Publică. Este bine de ştiut că în România,nivelul admis de radiaţie este cuprins între 4,5 9 W pe metru pătrat,pentru parametrul densitate de putere, unul dintre cele mai mari din lume!

În mod clar, nu este permisă amplasarea antenelor pe şcoli, grădiniţe, spitale, iar în cazul blocurilor de locuinţe trebuie să existe acordul scris al 51 % dintre locatari şi obligatoriu, acordul celor de la ultimul etaj ! În fine, decizia aprobării amplasării antenelor de telefonie mobilă pe terasele blocurilor se ia în Adunarea Generală a asociaţiei de proprietari.

În mediul rural, este necesar acordul vecinilor, conform prevederilor legale în vigoare, exprimat în formă autentică cu semnătura în original. Cât priveşte amplasarea releelor GSM în afara localităţilor, conform normelor europene, acestea trebuie instalate la o distanţă de minimum un kilometru una de cealaltă. Operatorii de telefonie mobilă nu respectă însă această distanţă, deoarece legislaţia românească nu menţionează clar acest lucru. Aspectul în sine ar putea fi reglementat destul de simplu de către Administraţia publică locală, care însă de cele mai multe ori nu face nimic...

Lucrătorii de sub antene, protejaţi de Guvern?

Atunci când vine vorba despre protejarea de către Guvern a celor care lucrează zi de zi sub antenele GSM, aceştia se împart în două: cei de la Guvern şi, desigur, Parlament, şi... ceilalţi ! Teoretic vorbind, de la 1 octombrie 2006, Guvernul a emis HG 1136, prin care angajatorii sunt obligaţi să evalueze, să măsoare şi să calculeze nivelurile câmpurilor electromagnetice la care sunt supuşi lucrătorii,dar şi sărecurgă la mecanisme de blocare sau de ecranare a undelor. Totodată, muncitorii trebuie să primească echipamente special proiectate pentru a reduce nivelurile de expunere la câmpuri electromagnetice şi vor fiinformaţi asupra riscurilor la care sunt supuşi. Patronii vor găsi,la rândullor,pe baza evaluării riscurilor,"alte metode de lucru care să conducă la o expunere mai redusă la câmpuri electromagnetice, precum şi modalităţi de limitare a duratei şi a intensităţii expunerii". Angajatorii care nu-şi vor respecta obligaţiile de acest fel vor primi, potrivit anexei la HG 1136 / 2006, amenzi cuprinse între 5.000 şi 10.000 de lei (noi). Prin Hotărârea de Guvern, Ministerul Muncii a fost desemnat ca responsabil pentru raportarea către Comisia Europeană a aplicării noilor reguli.

În realitate însă, aceste reguli se aplică deocamdată doar... lucrătorilor de la Guvern şi Parlament. Cei de aici, numiţi sau aleşi, primesc un spor de 10 % din valoarea salariilor, în timp ce restul „plebei" nu se alege cu niciun ban în plus la leafa! În ce priveşte situaţia celor de la Parlament, aceasta poate fi privită drept hilară, deoarece aleşii habar n-aveau despre chestiunea cu pricina,până când în mapele lor a ajuns ca din întâmplare un buletin de măsurători din care rezultă căla etajele superioare ale clădirii „se lucreazăîn condiţii periculoase sau vătămătoare". Potrivit buletinului cu pricina, „valorile măsurate ale densităţii de putere a câmpului electromagnetic sunt depăşite, în special în cazul etajelor 3 8". Iar preşedintele senatului, Nicolae Văcăroiu, a ţinut de îndată să menţioneze în plen: „ Am depistat o sursă de radiaţii destul de mare la etajele superioare ale Palatului Parlamentului, care este generată, se pare, de antenele montate pe clădire,în special de cele ale SPP-ului..." ce să-i faci, paza şi protecţia costă, nu-i aşa ? Plus că, unde mai pui faptul că parlamentarii noştri sunt mai tot timpul ori prea irascibili, ori prea somnoroşi acum au, în fine, un motiv şi o bază legală...

D. Marian

Dumitru HURUBĂ

DECLARAȚIA CANDIDATULUI BARTOLOMEUS PRALEA

- În primul rând, domnilor, eu nu sunt nici Socrate, că nici n-am auzit de manelistu' ăla, nici Garcea, nici insul care-şi zice fruntea satului şi urlă prin oraş că e general. Sunt manager profesionist, fără alte comentarii, iar asta e moştenire din familie. Şi mai aflaţi că mi-am dat doctoratul cu *magna cum laude* în meseria de manelist, în faţă la Sorbona, cu aria cerşetorului în do minor, că nu împlinisem încă 16 ani.

Or, dumneavoastră, atribuindu-mi priviri de bou, cap de vultur pleşuv şi voce şi minte de papagal senegalez şi apucături carieriste, pe care nu le am şi nu le-am dorit decât, poate, în intimitatea mea foarte intimă, îmi produceţi o profundă şi calomnioasă jignire crezând că eu aş dori să candidez la vreo funcţie la viitoarele alegeri. Nu mă interesează, da' nici nu suport să ocupe locu' altcineva, care n-a făcut nimic pentru manelismul autohton, şi care să distrugă tot ce am clădit eu şi ai mei cu sudoare şi abnegaţie de-a lungul anilor.

Aşadar, insinuaţi că eu alerg după vreo funcţie? Ia, priviţi-mă, domnilor: am eu obraz de vreo funcţie? Mă pretez eu să alerg după funcţia de şef la orchestra de muzică populară a urbei? Adică, eu! Apăi, de celebritatea asta am eu nevoie acum când mă cunoaşte toată urbea ca pe-un cal breaz, plus vreo cinci sate? Îmi trebuie mai mult? Iertaţi-mi comparaţia, că nu vreau să jignesc calu', da' nici aşa, zău! Vreau să vă mai spun că nu numa' mie mi-aţi produs una dintre cele mai mari dureri şi revolte sufleteşti pe care le poate suporta o fiinţă omenească, ci şi, în speţă, soţiei mele, artistă la fel de apreciată ca şi mine de altfel reţineţi acest amănunt la dosar vă rog atât în ţară cât şi în judeţele învecinate; ca să nu mai spun ce oroare cumplită a fost în sânul familiei mele atunci când a aflat că, în trecutul meu, aţi descoperit o relaţie extraconjugajă cu colegul meu de la formaţia „Crantz-Crantz".

Această mojicie josnică, ca să mă esprim elegant, întrece orice măsură, domnilor! La urma urmei ce era rău că ne iubeam frăţeşte, împărţeam totul frăţeşte şi dormeam în acelaşi pat când ne aflam în turnee prin satele învecinate? Asta numiţi dumneavoastră homosexilism, sau cum drrrraaa mă scuzaţi îi mai ziceţi? Datorită acestei calomnii grosolane, nu pot decât să vă spun că avocatul meu, domnul Pralea de la Deva, are dezlegare de la mine să anunţe imediat organele abilitate şi competente, inclusiv asenemeul... Cum, adică nu ştiţi ce e aia?!? Păi, vedeţi? Dumneavoastră, care vă pretindeţi oameni cu carte şi umblaţi prin lume, îmi daţi dovadă de lipsă toată de iubire de ţară şi de glia atât de străbună pentru noi, maneliştii consacraţi şi apreciaţi, mai ales de mama noastră hindo-pakistaneză? Cum de se poate, domnilor? Dar, spre ştiinţa dumneavoastră, vă informez că *asenemepece* înseamnă Asociaţia Naţională a Maneliştilor Profesionişti şi Consacraţi, punct!? Iar pe cei care mă calomniază că sunt aşa şi pe dincolo ştirbindu-mi în mod grosolan prestigiul, îi bag oblu în drepturile omului şi în Tribunalu' de la Strassburg! Pe cuvântul meu de om şi de manelist! Fin'că am şi eu orgoliul meu şi suficienţă de cultură generală, ca să ştiu ce ăla un Paul Surugiu sau un Dunaevski... Ce? Nu ăsta a compus lacu' lebedei?! Nu? Şi? Tot aia e, lasă, că toţi au fost ruşi şi sovietici... Şi-apoi, Ceaikovski ăla scuzaţi-mă nu se se cam iubea cu cu norvegianu... Cum, care norvegian? Ăla, domnule, Grigore... A, Grieg? Mă rog, dă-i naibii pe toţi. Vreau doar să vă dau vestea că nevastă-mea face parte din aceeaşi organizaţie de partid şi de manele cu cu mine şi se bucură de prestigiu între colegi, cu deosebire când joacă în lacul lebedei... Adică aţi văzut-o dumneavoastră că nu avea lenjerie intimă ? Hai, domnilol, că mă agasaţi şi mă jigniţi din ce în ce mai profund! Insinuaţi că nevastă-mea ar fi ooooo...? Cum vă permiteţi să înjosiţi un reprezentant al breslei, o femeie care, ca şi mine, a trudit cu capu' şi cu…? Cu sufletu, domnilor, nu cu ce vă gândiţi unii că m-ar ajuta la campania asta electorală cu relaţiile şi cu realizările ei de cea mai intimă fază... Dumneavoastră nici nu vă închipuiţi, fiindcă unii nu sunteţi în stare, în general vorbind, fin'că mai sunt şi excepţii, ce succes fulminant am avut cu lacu ăla al lebedei interpretat de nevastă-mea pe ritm Hora staccato! Ei, lasă, că nici eu nu sunt tâmpit de tot, ştiu că e lacu lebedelor, da', din criză de personal, ea e singura lebădă din formaţie, aşa că nu mă luaţi pe mine cu chestii... Sunt suficient de inteligent, dacă n-aţi ştiut, să fac scenarii, să adaptez texte propuse de şeful meu direct, domnul... Adică, ce să vă mai dau nume după ce mi-aţi terfelit imaginea cu homosexilisme şi alte compromisuri pe care le-aşi fi făcut pentru a parveni... Deci, domnilor, să fiţi liniştiţi: nu voi candida, da' nu voi accepta, în calitatea mea de vicepreşedinte al formaţiei „Crantz-Crantz" şi al ASNMPC, să-şi depună candidatura cine ştie ce neavenit şi, aşa cum spuneam ceva mai înainte, să ia totul de-a gata, adică făcut de mine şi de nevastă-mea.

Deci, asta e.

Şi nu mai insinuaţi prin jigniri că aş dori funcţia de preşedinte al... Chiar dacă, vreţi-nu vreţi să recunoaşteţi, eu aş fi cel mai potrivit. Sau, dacă nu, nevastă-mea, că şi ea...

Drept care dau prezenta declaraţie, domnu avocat şi o şi semnez, ca să vă demonstrez că am simţu răspunderii...

Sunt Bartolomeu Pralea şi vă salut!

„Crocodilii" politicii româneşti, „prinşi în laţ" de un expert australian!

Printre cei mai cunoscuţi şi apreciaţi experţi, din întreaga lume, într-o importantă latură de aplicabilitate a psihologiei, se numără australianul Alan Pease. Concret, el analizează şi este în măsură să emită concluzii pertinente în ceea ce priveşte „limbajul trupului", punând astfel pe seama gesturilor caracteristice şi frecvente ale subiecţilor, diversele particularităţi comportamentale ale acestora.

Recent, Alan Pease s-a ocupat şi de gestica politicienilor români, cu precădere fiind vorba despre „capii de serie" din această competiţie acerbă. Iată cum se prezintă rezultatele studiului realizat :

• **Traian Băsescu :** „Are o figură umilă. Atunci când strânge mâna cuiva, se apleacă puţin, gest care arată că nu se crede mai important decât ei.";

• **Călin Popescu Tăriceanu :** „Denotă o nervozitate ascunsă. Îşi încheie sacoul, se joacă cu pixul, ori îşi caută în buzunar lucruri care nici nu există.";

• **Corneliu Vadim Tudor :** „Arată ca şi cum ar sta aşezat pe ceva foarte ascuţit. Nu este deloc sensibil şi grijuliu, ci o persoană foarte aspră. Nu se uită în ochii celor pe care îi întâlneşte, nu-i bagă în seamă şi trece mai departe. Când vorbeşte, foloseşte mâna ca şi Hitler.";

• **Dan Voiculescu :** „ Se dovedeşte a fi o persoană tensionată. Îşi frământă mâinile, îşi acoperă gura cu podul palmei, ca şi cum nu ar spune adevărul.";

• **Mircea Geoană :** „ Ar vrea să spună: < sunt unul dintre voi >. Dar dacă îi vezi palmele, observi că nu a lucrat vreodată,nici măcar în grădină.";

• **Gigi Becali :** „ Cu mâna în buzunar şi fără să se uite în jur, acest politician vrea să spună că este o persoană foarte importantă : < Voi nu sunteţii deloc importanţi, în timp ce eu sunt cel mai important. Eu sunt, de fapt, chiar chipul şi asemănarea lui Dumnezeu >…",

mai conchide interpretul australian, căruia noi nu suntem în măsură să îi apreciem nici în vreun fel rezultatele studiului realizat...

M.M.Badea

AJUTOARE DE STAT DE 7.500 DE EURO PENTRU PRODUCĂTORII AGRICOLI

Firmele mici de producție agricolă pot primi din partea statului 7.500 de euro nerambursabili, de la 1 ianuarie, pentru a finanța activități ca participarea la expoziții sau pentru plata serviciilor de consultanță. Aceşti bani vor fi acordați în baza unui regulament adoptat de Comisia Europeană, care a majorat valoarea ajutorului de valoare mică. Astfel, suma maximă acordată sub formă de ajutor de minimis a crescut de la 3.000 la 7.500 de euro pe beneficiar, iar plafonul național s-a majorat de la 0,3 la 0,75% din valoarea totală a producției agricole.

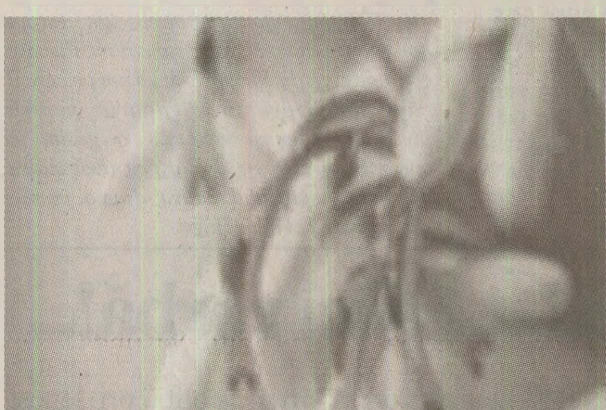
DIN NOU BANII CHELTUIȚI

TOATE FIRMELE TREBUIE SĂ-ŞI SCHIMBE CERTIFICATELE DE ÎNREGISTRARE FISCALĂ

Agenții economici vor trebui să-şi preschimbe certificatele de înregistrare fiscală şi să-şi actualizeze obiectul de activitate, conform noului cod CAEN, care a intrat în vigoare de la 1 ianuarie 2008. De altfel, firmele trebuie să-şi preschimbe întreaga documentație în care se face referire la codul de activitate. Noul cod CAEN a fost aprobat printr-un ordin al preşedintelui INS şi a fost publicat în Monitorul Oficial nr. 293 din 3 mai 2007.

Modificarea CAEN **a fost necesară pentru ca România să respecte prevederile legislației comunitare în ceea ce priveşte clasificările statistice. Legea nu obligă firmele să-şi actualizeze obiectul de activitate până la un anumit termen.**

Totuşi cei care nu-şi vor schimba actele riscă să creeze o brambureală de nedescris deoarece în toate documentele trebuie înscris noul cod de activitate. Se recomandă comercianților, cu ocazia solicitării unor modificări ale actelor constitutive, să solicite şi actualizarea obiectului de activitate, situație în care va antrena preschimbarea Certificatului de Înregistrare şi depunerea unei noi declarații pe propria răspundere în materia autorizării funcționării, susțin reprezentanții Oficiului Național al Registrului Comerțului (ONRC). **Cererile pentru reactualizarea obiectului de activitate se depun la sediul Registrului Comerțului în raza căruia firma îşi are sediul. Pentru preschimbarea certificatului de înregistrare ca urmare a unor modificări, firmele vor trebui să plătească o taxă de 10 lei. În cazul în care este nevoie de asistență pentru realizarea tuturor modificărilor necesare ca urmare a schimbării codului CAEN se poate apela la specialiştii din cadrul ONRC. Serviciul se furnizează contra cost tuturor solicitanților, tariful fiind de 22 de lei/oră. Taxele percepute de ONRC se găsesc pe site-ul instituției www.onrc.ro la secțiunea taxe şi tarife.**

PRIMĂRIA BĂNIȚA

Cele mai frumoase gânduri şi sentimente de recunoştință le adresăm cu prilejul zilei de 8 Martie tuturor doamnelor şi domnişoarelor din comuna noastră.

Primar,
BURLEC MARTIN

8 Martie ne îndrumă gândurile spre cele mai sincere aprecieri la adresa tuturor doamnelor şi domnişoarelor din comuna Sălaşu de Sus.

Primar,
SORIN MARICA

Fie ca această primăvară şi sărbătoarea zilei de 8 martie, să vă aducă în suflet speranță, iubire şi încredere în zilele care vor veni!
Un gingaş buchet de ghiocei pentru toate doamnele şi domnişoarele comunei Densuş.

Primar,
SORIN ŞTEFONI

PRIMĂRIA ORAŞULUI CĂLAN

Ziua de 8 Martie adună în ea gingăşia firului de ghiocel ce iese timid din zăpadă, lumina blândă a soarelui de primăvară şi frumusețea sufletului FEMEII.
„LA MULȚI ANI!" tuturor femeilor oraşului Călan, soțiilor, mamelor şi colaboratoarelor noastre.

Primar,
FILIP ADRIAN IOVĂNESC

CU OCHII PE EI

SPĂRGĂTORII DIN ZAM, SPAIMA PRIMARULUI SICRE

Peste Primăria Zam s-a abătut un adevărat taifun după ce doi spărgători s-au hotărât să viziteze seiful instituției, taman când somnul e mai dulce, înainte de ivirea zorilor. Înarmați cu unelte specifice, aceştia s-au făcut nevăzuți cu o sumă considerabilă după ce au fost surprinşi de femeia de serviciu.

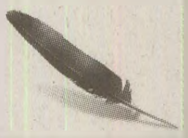
Cercul de suspecți include, după informațiile noastre, şi câțiva locatari ai celebrului spital de neuropsihiatrie din localitate, presupuşi ca plictisiți de viața monotonă de aici. N-ar fi primul caz de acest fel, aici aflându-se încă de pe vremea tătucului Ceauşescu mulți infractori notorii. Totuşi tragedie ar putea fi dacă spărgătorii nu au pe mânecă un halat de la spital, aceştia „apelând" la serviciile medicilor abia după ce şi-ar da seama că oamenii legii se află pe urmele lor, spre a fi scoşi cu basmaua nepătată pe motiv de nebunie tranzitorie.

CACEALMAUA REALĂ

Destui hunedoreni se declară nemulțumiți de orarele misterioase conform cărora circulă microbuzele aparținând unui mare supermarket ce şi-a deschis recent porțile. Aşa încât potențialii cumpărători aşteaptă în neştire prin stații buclucaşele mijloace de transport oferite cu atâta „generozitate", blestemând în barbă şi renunțând să-şi mai facă necesarele cumpărături din pricina timpului irosit şi a confuziei create. Chiar aşa, la o asemenea agresivă campanie de publicitate să nu se găsească niscaiva bănuți pentru clienții doritori de avantajele REALe.

DEA MAXA TAXA

Deschis cu mare tam-tam în cel mai sărăcăcios cartier al oraşului un market chinezesc are parte de surprize peste surprize. Astfel, după inerente probleme cu rețelele de climatizare şi gaz, investitorii chinezi, plecați, ce-i drept mai mult timp peste mări şi țări, au avut surpriza unui control al oamenilor de la o anumită instituție financiară ce le-au aplicat, cu zâmbetul pe buze, o uriaşă amendă după ce au constatat lipsa unor aparate menite a elibera bonuri fiscale. Chinezii au plătit fără să crâcnească amenda, doar-doar i-ar îmbuna pe oamenii legii pentru ca aceştia să nu mai scotocească şi după altceva şi să mai aibe şi alte surprize.

POEZII CARE VOR RĂMÂNE

…Şi dacă Dumnezeu în astă seară…

…Şi dacă Dumnezeu în astă seară
ar pogorî-n bordeiul meu sărac
aşa, ca să mă-ntrebe ce mai fac
şi cum mă-mpac cu viaţa solitară,

întâi m-aş încăpăţâna să tac
strivind sub sân, să nu zvâcnească-afară,
o inimă cât luna de la ţară
din care muşcă lung un vârcolac;

apoi m-aş ridica în faţa lui
cu fulgerele de mânie coapte
cerându-i, că prea sunt al nimănui,
să mâie şi-n bordeiul meu o noapte.

… Şi i-aş întinde ultima ţigară
că prea sunt singur şi prea stă
pe-afară.

Neculai Chirica

CALENDAR LITERAR

PAUL VERLAINE *(30.III.1844 - 08.I.1896)* În proza simbolistă franceză, Paul Verlaine ocupă un loc aparte. Apariţia sa este de-a dreptul uimitoare.

Şi-a intitulat primul său volum Poèmes saturniens, şi nu fără temei. Varlaine a crezut întotdeauna într-un destin implacabil ce urmăreşte pe toţi cei născuţi "sub semnul lui Saturn", "poeţii blestemaţi printre care îi place să se numere, pentru a se găsi printre umbrele scumpe ale lui Baudelaire şi Villon. Poetul ştie că nu se va putea împotrivi destinului care va continua să îl târască fără ţintă: *"Al`toamnei cânt/Viori de vânt/Îl plâng topite/Lovindu-mi lin/Sufletul plin/De corzi rănite…/Şi-n vânt mă las/In răul pas/Care mă poartă/Din loc in loc/Acelaşi joc/De frunză moartă."*

Iată creat peisajul atât de caracteristic tristeţii incurabile şi inexplicabile, peisaj din tonuri estompate, unde domină "nuanţa şi nu culoarea." Verlaine s-a recunoscut şi s-a oglindit în peisajele de iazuri şi păduri, la întretăierea orelor, atunci când nu e nici brumă nici soare. În Poèmes saturniens sunt adunate elemente ale unei estetici a clar-obscurului, din ce în ce mai conturate în L`Art poètique (Arta poetică) în Jadis et nagnère (Odinioară şi atădată).

Lui Verlaine i-a plăcut să sugereze, nu să descrie, folosind procedee care ar fi fost condamnate de prozodia clasică. El a dat o lovitură de graţie versului tradiţional, şi-a făcut un instrument propriu, pe care a contat, cu o stângăcie voită, disperările unui suflet mereu hărţuit între păcat şi pocăinţă, între dragoste suavă şi libertinaj, între rugăciune şi bluestem. La sfârşitul activităţii, a mărturisit în cuvinte simple şi chiar banale secretul artei sale: "L`art, mes enfants, c`est d`etre absolument soi-meme." (Arta, copii, este să fii tu insuţi).

ROGER MARTIN du GARD *(23.III.1881 22.VIII.1958)* Romancier şi dramaturg. După studii umaniste serioase, obţine diploma de arhivist paleograf, formaţie ce se va face simţită în metoda sa de creaţie, bazată pe o documentaţie riguroasă, după cum originea sa burgheză şi atracţia pentru medicină şi biologie explică predilecţia pentru anumite teme şi tipuri de eroi. Debutează cu romanul Devenir (Să te realizezi), dar se afirmă prin romanul scris sub formă dialogată Jean Barois, o evocare vie a afacerii Dreyfus şi a conflictului între ştiinţă şi religie, deosebit de acut la începutul secolului trecut.

Admiraţia pentru Tolstoi şi Romain Rolland îl orientează spre romanul de mai proporţii Les Thibault (Familia Thibault). Publică o nuvelă, Confidence africaine (Mărturisire africană) şi Vieille France (Vechea Franţă), un album de crochiuri inspirate din viaţa unui sat francez. A lăsat posterităţii şi o bogată corespondenţă cu Andre Gide.

Romancier profund realist, distins cu premiul Nobel în 1937, se situează alături de Jules Romains, Romain Rolland şi Georges Duhamel, printre marii prozatori ai literaturii franceze şi universale din prima jumătate a secolului XX.

JOHN GALSWORTHY (*III. 1867 1933)* În galeria marilor maeştrii ai realismului critic din literatura engleză a secolului XX Galsworthy se distinge ca un artist care a creat remarcabile tablouri realiste de viaţă, precum şi caractere tipice de neuitat. El a trecut printr-o mare şcoală de măiestrie, studiind modelele străine. Îl atrăgeau îndeosebi realiştii francezi Flaubert şi Maupassant şi scriitorii ruşi Turgheniev, Tolstoi, Cehov, pe care îi consideră principalii săi dascăli.

După Galsworthy sarcina literaturii este de a înfăţişa într-o formă expresivă şi concretă conflictele reale care se produc în viaţă, precum şi figuri tipice de oameni.

În romanele sale şi mai ales în monumentala serie de romane Forsyte Saga şi O comedie modernă, Galsworthy a reprodus viaţa societăţii burgheze din Anglia într-o perioadă de cotitură de la sfârşitul epocii victoriene până în deceniul al treilea al secolului trecut. Artistul pătrunde adânc în sufletul fiecăruia dintre personaje, dezvăluie gândurile şi sentimentele lor, motivele comportării lor. Ei apar în mijlocul unor conflicte de o mare tensiune dramatică se hotărăsc destinele lor în viaţă, caracterul fiecăruia se manifestă în lupta pentru aspiraţiile şi interesele sale.

În opera sa se simte umanismul său: dragostea de om, atenţia faţă de lumea spirituală a oamenilor, interesul profund pentru soarta lor, compasiunea faţă de suferinţă şi ura împotriva egoismului.

Galsworthy a creat o operă carc prin însemnătatea ei socială, datorită caracterului tipic şi veridicităţii descrierilor, depăşeşte din punct de vedere artistic tot ceea ce au creat ceilalţi scriitori englezi contemporani cu el.

Prof. EMILIA CRIŞAN

* *"Chaque enfant qu`on enseigne est un home qu`on gagne" (din franceză: "Fiecare copil pe care îl instruim este un om pe care îl câştigăm vibrantă pledoarie pentru învăţătură, pentru educaţie, o găsim în culegerea* Les vents de l`esprit *(cele patru vânturi ale spiritului: satira, drama, poezia şi romanul) de Victor Hugo.*

Mult e dulce şi frumoasă limba ce-o vorbim? … Nici vorbă!...

Ţară suferindă, la propriu, de toate bolile şi păcatele Pământului, România e tot mai bolnavă şi la … Limba Română. Predispuşi parcă genetic la mimetism, românii dau impresia că alcătuiesc un popor foarte talentat, creativ şi creator, şi în ceea ce priveşte vocabularul limbii materne. Care a asimilat şi a validat cuvinte din toate limbile ce ne-au cotropit la propriu, de-a lungul istoriei. Sau cărora ne-am supus cu bună voie şi cu zglobie indolenţă. Aşa că între „furculision" şi „vulnerabilizat" diferenţa constă numai în faptul că analfabeta Coana Chiriţa nu a ajuns Ministru de Externe al României. În schimb, monedei naţionale îi spunea pe nume: leu! Nu „ron", ca ministrul contemporan …

Politicieni de doi bani, ingineri, finanţişti, economişti şi ziarişti fără şcoală au introdus în vorbirea curentă, chiar şi în scris şi-n limbajul unor persoane cu pretenţii, profesori cu funcţii înalte în educaţie, în învăţământ, cuvinte inventate sau netraduse corect, preluate fără discernământ.

Mai an, o importantă autoritate din MEC, prezentă într-o emisiune locală TV, discuta telefonic cu inspectorul general al învăţământului hunedorean despre starea unui local de şcoală dintr-o localitate.

În dialogul lor, ambii au folosit termenul : „locaţia", ministreasa chiar de mai multe ori, vorbind despre localul şcolii. Păi, dacă la nivelul conducerii învăţământului românesc folosim „locaţie", care înseamnă „chirie", „închiriere" şi, strict tehnic, în comunicaţii: „radiolocaţie", în loc de: „local", „loc", „localizare", „reşedinţă", „sediu", atunci aproape că nu mai există leac pentru însănătoşirea Limbii Române! Care, tot mai adesea, nu mai este … mult e dulce şi frumoasă! …

Dimpotrivă. Invadată de barbarisme gen: „sustenabil", „contributor", „capabilitate", „dezvoltator", „superbitate", amintitul „vulnerabilizat" (producţie: Adrian Cioroianu); „punctual" în sensul „punct cu punct" sau „pe rând", într-o înşiruire, când de fapt înseamnă chiar asta: a fi punctual, adică parolist, respectuos faţă de promisiunea de a fi prezent la o anumită oră. Mult e chinuită şi schilodită limba ce-o vorbim! Fără a ne obliga cineva, sau ceva anume. În afara subculturii promovate de televiziuni şi ziare, care permit, ba chiar sunt ahtiate să etaleze pe orice „vorbete", ajuns la condiţia de persoană publică absolut din întâmplarea răsturnării, din nou, a valorilor.

Un luptător pentru apărarea curăţeniei Limbii Române, precum George Prutreanu, este tratat cu băşcălie de toţi necunoscătorii de gramatică din presa noastră, dar ministreasa Svetlana Preoteasa, de la „Învăţământ", are liber să vorbească despre o şcoală ca fiind „locaţie". Asta e România!!?? Asta e Limba Română ?!

Cea care a uitat şi numele monedei naţionale, folosind aproape generalizat barbarul: RON. Termen strict bancar, tehnic, de specialitate, care nici nu trebuia să intre în circuitul public! Dar un „vorbete" de la BNR l-a lansat ca să se dea mare, pe vremea trecerii la „leul nou", forţos, greu, dar, iată, şi noua monedă naţională. Pentru unii. Cam mulţi. Proşti. Da mulţi… Datorită preluării în presă a unei denumiri de specialitate în operaţiuni bancare, de către oameni de presă ori neşcoliţi, ori leneşi intelectual.

Să mai adăugăm la meritele presei „libere" în pocirea Limbii, formulări gen: „îşi aduc aportul", adică aduc… aducerea?... Sau stereotipiile de limbaj, şabloanele jenante, unele prezente cu repetiţie în aceeaşi propoziţie sau frază. Gen: „a fost nevoit să scoată din buzunar"; „au spart" („n" lei); „au luat cu asalt"; „oamenii legii" şi altele şi mai tembele în rubricile sportive, dar care, folosite pe negândite, produc construcţii mai mult decât ridicole. De genul: „Primarul Sibiului a fost nevoit să scoată din buzunar peste 800.000 de euro pentru amenajarea …". Nici ca figură de stil, formularea „reporteriţei" nu are scuze!

Dar peste toate stereotipiile lingvistice, forţate, cauzate de necunoaşterea Limbii Române, sau de frivolitate şi trivialitate în limbaj şi în gândire, tronează aserţiunea: „Prostituţia cea mai veche meserie!". Complet neadevărat! Total aiurea. Prostituţia a apărut numai după apariţia bogaţilor. Care-şi puteau permite să plătească unele plăceri pe care le vindeau femeile sărace. Deci, se confundă actul sexual cu prostituţia! Da, actul în sine e vechi, de la Adam şi Eva. Dar asta nu înseamnă prostituţie, stimaţi colegi şi distinşi intelectuali! În schimb, a vehicula termeni şi expresii eronate, barbarisme şi formulări echivoce sau neadevărate, poate fi chiar mai dăunător decât prostituţia. Care, uneori, poate fi chiar plăcută, acceptabilă şi acceptată, dar niciodată drept cea mai veche meserie! …

NICOLAE STANCIU

DUPĂ 100 DE ANI DE EUROPENISM

SCHIMBAREA LA FAȚĂ A ROMÂNIEI PE NOUA HARTĂ A EUROPEI

ROMÂNIA: O IMENSĂ PIAȚĂ DE DESFACERE

Materiile prime: petrol, gaze, energie electrică, etc. prerogativa de stat, exclusiv strategică, au fost atribuite unor firme cu acționariat îndoielnic. S-a perceput un preț evaluat după criterii greu descifrabile și în spatele unor interese iresponsabil neasumate de semnatari, ei înșuși niște figuranți.

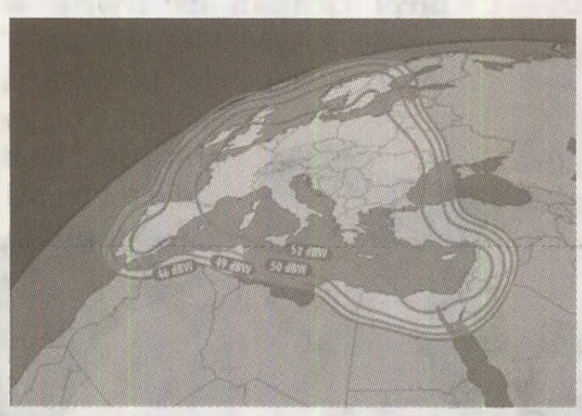
Marile bănci au fost transferate în acționariat străin. Românii se împrumută în veselie. Creditele umplu conturi străine din plata dobânzilor aferente. Prețurile cresc, din fericire pentru cei ce vând și din nenorocire pentru cei ce cumpără. Mereu, cel ce vinde, va crede că a vândut ieftin precum cel ce cumpără va considera că a dat prea mult. Nu scăpăm din aceasta dilemă.

Banii din imobiliare se întorc la bază: Austria, Olanda, Italia, Spania, Israel, Irlanda, Marea Britanie, Turcia ori chiar Elveția înghițind sume colosale, provenite dintr-o țară tot mai bulversată de deficitul de cont curent.

România: o țară care nu mai face export. România a devenit o uriașă piață de tranzit și consum, în care banii vin și se întorc îmbunătățiți, de unde au venit. Multiplicarea sumelor ce se scurg din România impresionează chiar pe beneficiari. Întrebări de genul: plata la utilități, acționarii băncii unde ai creditul, cheltuiala ultimului concediu, altele de acest fel, nu au răspuns bazat pe logică. Oricum nu rămân în țară. Nu participă la reinvestirea profitului.

FEDERALIZAREA, UN VIS EȘUAT

În urmă cu două sute de ani, marele geograf Humbold împărțea Europa de azi în mai multe regiuni, fără vreo legătură cu specificul geografic. Una dintre regiuni era cea dunăreană. Marele umanist privea în special relația economică, în strânsă legătură cu cea a comunicației pe marele fluviu. Zona cuprindea Bavaria, Austria, Slovacia, Ungaria, Croația, Serbia, România și Bulgaria. Azi, aici ar mai putea intra Bucovina, eventual Crimeia. O asemenea zonă de interes economic, spuneam într-o analiză anterioară, poate explica imensele credite - inclusiv energetice - acordate de Germania imediat în 1990 ori prezența cotidiană a Austriei, ultima devenind principalul investitor creditor în toate țările dunărene. Ofensiva capitalului de limbă germană de azi ne duce, în mod nefiresc, cu gândul la tragedia Europei centrale și la faptul că odată cu spulberarea în 1918 a Imperiului Habsburgic, de neînlocuit în acea vreme, în ciuda planurilor de revigorare, neadecvate, a lăsat o zona central europeană sub asediu.

După un deceniu de asediu devastator pentru Balcani, o zonă complicată este pe cale a fi integrată în conceptul global european. Un concept greu de definit în afara intereselor marelui jandarm internațional, odată cu aproape eliminarea intereselor Franței pentru acest spațiu.

Refacerea vechilor legături economice și de comunicație într-un concept al Statelor Unite ale Europei e pe cale azi să se împlinească cu sau fără vrerea guvernelor naționale, tot mai instabile. Pentru umanistul lugojean Aurel C. Popovici (1863 1917), Statele Unite ale Austriei Mari de acum 100 de ani rămân drept un concept real, fără a mai necesita o acceptare unanimă națională și un exercițiu teoretic și practic finalizat prin eliminarea brutală a opoziției naționalismului de diverse ideologii.

La o sută de ani, Europa se află din nou în fața asigurării echilibrului dintre Germania - pangermanismul și Rusia - panslavismul, ambele agresive și în contextul sorții tragice în care a apărut, apoi a dispărut România Mare în perioada 1920-1040 nu putem să nu remarcăm elemente ce se repetă. Se percepe din exterior că Statul Roman a avut mereu complexul de a nu fi terminat procesul de construcție națională. Iar discursul identitar pare a fi fost permanent, ca unul al stării de asediu permanent. În același timp, regionalismul și regionalizarea sunt percepute drept amenințări la adresa statului. Cu toate astea, statul național nu este un concept depășit pentru că identitatea națională nu poate fi relativizată. Dar centralismul și centralizarea, nemaifiind instrumente de apărare, trebuie percepute ca fiind transferabile spre o identitate locală sau regională. Singurul patriotism curat, neostentativ rămâne cel cultural și modul de percepere a locului de unde te tragi, a rădăcinii bătrânilor proprii.

PRINCIPIILE NAȚIONALISMULUI ȘI DEZVOLTAREA REGIONALĂ

În contextul ultimului deceniu de sec. XIX, concepția unei Europe Unite apărea pe fondul nașterii unor partide politice cu larg caracter de masă dar și a unei radicalizări sociale și de identitate cultural religioasă. Azi, în toată Europa central răsăriteană, rivalitatea etnică a luat forme noi iar eșecul realizării unei construcții bazate pe națiuni egale a dus la dezastrul întregii regiuni. Dezastrul a continuat în următorul secol întrucât avea rădăcini comune indiferent de constructor: Hitler ori Stalin gândeau un imperiu de o mie de ani. Una dintre soluții, închegată și agreată în imperiu, propusă și susținută de ilustrul umanist, Aurel C. Popovici prelua o tradiție susținută peste ani de Nicolae Bălcescu și Dumitru Brătianu, ambii cuceriți de Manzini care, la mijloc de secol XIX, făureau proiectul unei Europe democrate și republicane. Panromanismul lui Bălcescu cuprindea toate ținuturile locuite de români. Pacea nu se putea stabili în regiunea Dunării de Jos dacă nu se întemeia aceași structură bazată pe principiul egalității națiunilor conlocuitoare. O determinare a zonelor naționale se gândea plebiscitar urmându-se indicațiile majorității și abia apoi se trecea la o teoretică departajare națională de sine stătătoare: maghiara, slavono - croata, dalmata, slovena și sârba și cea română - ardelenă, bănățeană cu românii din afară. Andrei Șaguna însuși propunea satisfacerea aspirațiilor naționalităților pe căi constituționale, printr-o armonizare a intereselor dinastiei cu cele naționale. Înaltul ierarh transilvan a combinat elemente de centralism cu cele de federalism. El ar fi dorit să extindă un cod de legi uniform și o constituție comună ca mijloc de eliminare a privilegiilor locale ce-și pierdeau orice valabilitate în epoca modernă ori rămâneau doar obstacole în calea progresului social. În același timp se impunea păstrarea unui grad suficient de autonomie provincială pentru a se permite urmarea unor căi proprii în cadrul istoric și geografic distinct. S-ar fi insuflat o înaltă conștiință transilvană tuturor locuitorilor principatului.

După 1905 s-a ales lupta parlamentară pentru individualitate politică a românilor, garanții legale și dezvoltare etnică și constituțională. Sub influențe pangermaniste ori panslaviste, inteligența română urmărea rezolvarea problemelor naționale printr-un proiect pe termen lung, elita politică românească stabilindu-și propriile legi și alegând cadrul constituțional preferabil, atât de actual dialogului european, de azi.

Principiul naționalităților urmărea constituirea unor state autonome, în cadrul mai larg, plecând dela premisa "un stat, o națiune", concept original opus lui Karl Rener ce propunea un principiu de transfer al dreptului popoarelor din dreptul internațional public în cel al unui contract a cărui autolimitare era însoțită de garanții constituționale în cadrul statului multinațional. Independenței naționale i se substituia autonomia națională, dreptul popoarelor fiind o exercitare de opțiune individuală. Proiectul lui Aurel C. Popovici avea valențe moderne și previziona forme de administrare în baza unor principii de bază în care axul central urma să se gestioneze puterile: judecătorească, legislativă - gestionată în comun - și executivă. Statele componente aveau un parlament propriu, guverne și instanțe judecătorești.

NOUL REGIONALISM EUROPEAN

Sfârșitul războiului rece nu a schimbat lumea.

S-au dacă a schimbat-o i-a păstrat conflictele și a modificat actorii principali. A dispărut blocul comunist. Democrația a cuprins întreaga Europă cu inimaginabile costuri materiale. Democrația liberală în lume produce azi scenarii abracadabrante. Musulmanii o consideră o sintagmă depășită. Atât timp cât S.U.A. a rămas singura putere în lume și a dispărut contraponderea, conflictele sunt tot mai mult scăpate de sub control. Rusia nu se sfiește să-și proclame un panslavism belicos și bășcălos în același timp, la semnalele privitoare la realele derapaje privind drepturile omului și democrația. Preferă chiar să ironizeze decât să explice ori să nege afirmațiile tot mai pline de temere din apus sau cele trase de vecini. Reclama că are nevoie de o armată puternică de parcă nu ar avea cât să distrugă întreg pământul. Zice țarul că "nu atât pentru a se apăra de o armată puternică - nord atlantică - ci și pentru a rezista în fața unor presiuni politice externe".

Liderii proeuropeni sârbi continuă să influențeze un popor care nu se poate împăca cu un trecut controversat pe plan extern. "Haga nu mai există pentru sârbi" se aude tot mai des de la Belgrad iar T.P.I este considerat o forță a răului. Instituțiile europene sunt văzute de tot mai multi sârbi ca o temniță pentru o națiune ce nu se consideră responsabilă de a fi legitimat lideri precum Mladic ori Karadzic. Vecinii noștrii merg în continuare pe expresia de "națiune dârză" sacrificând o națiune, tot mai izolată.

ÎNTRE MIRAJUL INTEGRĂRII ȘI VIRUSUL SĂRĂCIEI

Un rezumat succint de abordare a conceptului dezvoltării regionale ne dă următoarele noțiuni. Abordarea spațio - temporală în sensul că orice comunitate locală își poate păstra caracteristicile definitorii apare oarecum forțată. Spațiul post-totalitar scoate la iveală încărcătura istorică pe care conceptul regionalist o are de integrat în interpretarea lumii globalizate.

Abordarea politică are în subsidiar latura ideologică și un pronunțat accent cultural-tradiționalist ce se definește prin cultura identitară. Abordarea administrativă conduce firesc spre cea juridico legislativă, cu întrepătrunderea aspectelor ce vizează istoria locală a instituțiilor publice. Abordarea economică nu poate fi nici ea desprinsă de aspectele sociale dela cele demografice până la cele ale rețelelor de comunicare. În globalul proceselor generale ale prezentului, unificarea și integrarea europeană, pe structura unei religii de stat și nu în urmă fenomenele legale de sărăcie și migraționismul economic găsește România într-o postură complect nefavorabilă, unde ne place ori nu statul trebuie să intervină cu resurse financiare însemnate pentru combaterea dezechilibrelor, împotriva injustiției și accentuării polarizării dintre bogații, tot mai bogați, și săracii dezavantajați.

martie 2008

Traian OPRONI

COMUNA PUI PĂŞEŞTE PE DRUMURILE UNIUNII EUROPENE

Comuna Pui este situată la 65 de kilometri de Deva şi la 18 Km de Haţeg, având o suprafaţă de 228 de kilometri pătraţi, fiind străbătută de apele râului Strei şi ale pârâurilor Râu Barbat, Ruşor şi Uric. În afara localităţii de reşedinţă, în cadrul comunei sunt cuprinse un număr de 11 sate: Hobiţa, Râu Bărbat, Serel, Uric, Federi, Ohaba Ponor, Ponor, Fizeşti, Ruşor, Băieşti, Galaţi.

Printre principalele obiective turistice, istorice şi arheologice menţionăm resturile de construcţii romane de pe malul drept al Streiului, iar pe cel opus, pe „Măgura", pot fi întâlnite fosile din cretaceu. Satul Râu Bărbat a fost cunoscut ca o puternică aşezare cnezială. Un document din anul 1412 vorbeşte de un proces pentru proprietate dintre protopopul român Dobrotă, cneazul Leel şi fiul său Barb. Probabil că de la acest Barb şi-a primit şi Râu Bărbat numele. Pe vârful dealului împădurit, deasupra satului, au fost descoperite urme romane. Tot de aici urcă drumul spre cabana Baleia, un obiectiv turistic de o frumuseţe aparte.

În satul de reşedinţă, la Peştera Gaura de pe malul drept al Ohabei, s-a descoperit un depozit format din obiecte din fier dacice (secolele II î. Hr. - I d. Hr.). În punctul Vad, la 150 de metri de locul de trecere a Streiului, spre Ponorici, se află valuri şi şanţuri dacice pe două aliniamente. Totodată, în punctul Grădişte, la 4 km est de sat, pe malul din dreapta Streiului, la sud de drumul spre Fizeşti, s-au constatat existenţa unor urme arheologice din epocă romană, două obiective de arhitectură patrulatere. Descoperiri din această epocă au mai fost făcute pe dealul Măguraşi la Cioca Briştenilor. Nu pot fi omise nici tezaurele monetare din secolele XVI - XVII, care a fost descoperite cu ocazia săpării unei gropi în cimitir.

Cunoscut prin multitudinea de peşteri pe care le adăposteşte este satul Ohaba Ponor. Astfel, pe lângă vestigii preistorice, dacice sau romane, în sat există cinci peşteri. Peştera de la Bordu Mare, situată la sud - est de sat, pe dealul cu acelaşi nume, aparţine culturilor Starcevo-Criş şi Coţofeni, dar s-a făcut remarcată şi prin uneltele şi armele paleolitice, în vreme ce alte descoperiri se pot încadra în perioada dacică şi Evul Mediu. În Peştera Şura Mare şi în cea de pe Scoruş au fost descoperite materiale ceramice din diverse epoci, în vreme ce şi cele de la Seci sau de la Pârâul Găurii au făcut obiectul mai multor studii arheologice.

ÎNCĂ UN ÎNCEPUT DE PRIMĂVARĂ LA PUI

Nu ştiu cum se face dar dragostea faţă de oamenii acestor locuri mă atrage mai ales la începutul primăverii. Comuna Pui căci despre ea este vorba, este o comună cu oameni aşezaţi, liniştiţi dar şi harnici. Am intrat în comună întro frumoasă zi de februarie, undeva aşa pe la mijlocul lunii, întro sâmbătă în care era mare animaţie prin comună, deoarece ca la orice sfârşit de săptămână este organizat tradiţionalul târg de mărfuri. Am revenit pentru a nu ştiu câta oră la invitaţia primarului acestei comune, ce se află aşezată între cursurile râurilor Strei şi Râu Bărbat, **Tiberiu Victor Stoica,** declarat, nu demult de către consilierii locali, drept cetăţean de onoare al acestei aşezări. Plin de iniţiativă, aflat întotdeauna în mijlocul comunităţii, uşa primăriei fiind deschisă oricărui „muritor" ce îi trece pragul, primarul **Tiberiu Victor Stoica**, încercă să rezolve cu „brio" fiecare petiţie ce i se prezintă pentru ca fiecare cetăţean al comunei să se întoarcă acasă mulţumit.

Am încercat să aflu care mai sunt priorităţilor la sfârşitul celui de-al doilea mandat. Pe primul loc se află şcolile, acum urmând modernizarea celor din Uric, Ruşor şi Pui, pentru a fi aduse la standarde europene, dar şi a celor din Şerel, Băieşti, Feder, Ponor şi Galaţi, dar şi a căminelor culturale din Şerel,Galaţi, Băieşti şi Ruşor. În cursul acestei luni va avea loc licitaţia pentru începerea lucrărilor de alimentare cu apă a satelor Ruşor, Şerel şi Băieşti, pe Ordonanţa 7/2006 în valoare de 3 600 000 lei. La „Mediu" se află deja depusă documentaţia pentru canalizarea satului Pui şi construirea unei staţii de epurare

Încă de la sfârşitul anului trecut, comuna dispune de o modernă şi spaţioasă sală de sport.

Tot din această primăvară se au în vedere şi cultele prin modernizarea tuturor bisericilor din satele aparţinătoare comunei. După asfaltarea drumul Pui Hobiţa urmează în acest an drumul de la Ruşor şi Şerel., fiind depusă deja la Guvern o documentaţie pentru sprijinirea finanţării sumelor necesare pentru terminarea lucrărilor. Toate celelalte drumuri din comună care nu vor putea fi asfaltate se vor reabilita prin pietruire, lucrările făcându-se cu utilaje din dotarea primăriei şi cu angajaţi conform Legii 76 şi 416.

De asemenea se lucrează la un studiu de fezabilitate pentru regularizarea cursului pârâului Ohaba din Ohaba Ponor, iar în satul Fizeşti se va deschide o noua şi modernă şcoală, după ce şcoala veche a luat foc.

Încă un început de primăvară, cu ploi şi revărsări de râuri şi cu viaţa cotidiană a fiecăruia dintre noi, fie că locuim la sat sau la oraş.

Mihai Ionescu